

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Bc. Kryštofem Hornem v právní věci

žalobce: **J. B.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2023,
č. j. 147488/2023/KUSK/OSŽPS/RAU,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), změnil výrokovou část rozhodnutí Městského úřadu Beroun (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 31. 10. 2023, č. j. MBE/78916/2023/SPR-Nob (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání celkem čtyř přestupků na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Změna prvostupňového rozhodnutí provedená žalovaným spočívala jednak v opravě formálních vad výrokové části, jednak ve snížení výměry uložených správních trestů. Ve zbytku žalovaný prvostupňové rozhodnutí podle § 90 odst. 5 správního řádu potvrdil. Žalobce byl prvostupňovým rozhodnutím ve spojení s napadeným rozhodnutím uznán vinným ze spáchání přestupku

- a) dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl v rozporu s § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona dopustit tím, že dne 10. 7. 2022 v 11:25 hodin řídil po pozemní komunikaci v Plzeňské ulici ve městě Králův Dvůr motorové vozidlo tovární značky X, reg. zn. X, a při silniční kontrole se odmítl jako řidič podrobit na výzvu policisty vyšetření, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou,
 - b) dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se měl v rozporu s § 6 odst. 8 téhož zákona dopustit tím, že při silniční kontrole provedené dne 10. 7. 2022 na výzvu policisty nepředložil řidičský průkaz,
 - c) dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se měl v rozporu s § 6 odst. 8 téhož zákona dopustit tím, že při silniční kontrole provedené dne 10. 7. 2022 na výzvu policisty nepředložil osvědčení o registraci vozidla, a
 - d) dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, kterého se měl v rozporu s § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona dopustit tím, že dne 13. 8. 2022 v 10:15 hodin řídil po pozemní komunikaci v Plzeňské ulici ve městě Beroun motorové vozidlo tovární značky X, reg. zn. X, a při silniční kontrole se odmítl jako řidič podrobit na výzvu policisty vyšetření, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou.
2. Za spáchané přestupky žalovaný žalobci v souladu s § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu uložil pokutu ve výši 30 000 Kč a dle § 125c odst. 6 písm. a) téhož zákona uložil správní trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání čtrnácti měsíců. Vedle toho žalobci podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), ve spojení s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení, uložil povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

3. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou.
4. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přihlížej v souladu se závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013 - 46, č. 3528/2017 Sb. NSS, k zásadě vyjádřené ve větě druhé čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, vyhlášené pod č. 2/1993 Sb. (dále jen „Listina“). Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
5. Účastníci na výzvu soudu v poskytnuté lhůtě nesdělili, zda souhlasí, aby bylo ve věci rozhodnuto bez nařízení jednání, proto lze s poukazem na § 51 odst. 1 s. ř. s. mít za to, že souhlas s tímto postupem vyjádřili implicitně.

Podstatný obsah správního spisu

6. Dne 14. 7. 2022 oznámilo oddělení hlídkové služby územního odboru Beroun Krajského ředitelství policie Středočeského kraje (dále jen „policejní orgán“) správnímu orgánu I. stupně podezření ze spáchání přestupků, kterých se měl dopustit žalobce coby řidič osobního vozidla registrační značky X, neboť měl dne 10. 7. 2022 v 11:25 h při silniční kontrole v ulici

Plzeňská ve městě Králův Dvůr odmítnout provedení orientačního testu na přítomnost návykových látek v jeho organismu, jakož i podstoupení se lékařskému vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu. Žalobce současně policejní hlídce údajně ani nepředložil doklady potřebné k provozu a řízení vozidla.

7. Následně dne 16. 8. 2022 oznámil policejní orgán správnímu orgánu I. stupně podezření ze spáchání dalšího přestupku, kterého se měl dopustit žalobce coby řidič výše identifikovaného vozidla při jízdě v ulici Plzeňská ve městě Beroun dne 13. 8. 2022. Tentokrát se žalobce dobrovolně podrobil orientačnímu testu na přítomnost návykových látek, jehož výsledek byl pozitivní a naznačoval přítomnost návykových látek THC a AMP/MET v organismu žalobce. Výzvu policejní hlídky k podrobení se lékařskému toxikologickému vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu v nemocničním zařízení však žalobce neuposlechl.
8. Dne 24. 1. 2023 oznámil správní orgán I. stupně žalobci zahájení řízení o přestupcích a současně ho předvolal k ústnímu jednání, které nařídil na den 15. 2. 2023. Žalobce dne 14. 2. 2023 prostřednictvím svého zástupce správnímu orgánu I. stupně sdělil, že se účasti na ústním jednání vzdává a navrhl zastavení řízení. Uvedl, že se přestupků nedopustil. V prvním případě, tj. při kontrole provedené dne 10. 7. 2023, měl být žalobce policejní hlídkou zastaven a kontrolován na ulici coby chodec, přičemž vozidlo předtím neřídil. V druhém případě, tj. při silniční kontrole dne 13. 8. 2022, se žalobce k výzvě policejní hlídky podrobil orientačnímu testu. K návštěvě nemocničního zařízení a k podstoupení lékařského vyšetření však policejní hlídka žalobce údajně nevyzvala. Žalobce dodal, že tuto skutečnost může dosvědčit jeho otec, který se žalobcem dne 13. 8. 2022 cestoval ve vozidle jako spolujezdec.
9. Dne 15. 2. 2023 se před správním orgánem I. stupně uskutečnilo ústní jednání bez přítomnosti žalobce. Jednání správní orgán I. stupně následně přerušil za účelem výslechu svědků – členů zasahující policejní hlídky pprap. N., pprap. R. a pprap. B., jakož i otce žalobce J. B. st. Svědky správní orgán I. stupně předvolal na den 10. 7. 2023. Správní orgán I. stupně *současně sdělením* ze dne 30. 5. 2023 **předvolal** i žalobce, kterého prostřednictvím jeho zástupce informoval o tom, že bude probíhat výslech svědků a že pokud se k výslechu svědků nedostaví, bude to správní orgán I. stupně považovat za vzdání se tohoto práva.
10. Dne 10. 7. 2023 správní orgán I. stupně vyslechl svědky pprap. B. a J. B. st. Žalobce ani jeho zástupce nebyli výslechům přítomni. Výslech svědků pprap. N. a pprap. R. správní orgán I. stupně provedl teprve dne 13. 9. 2023, neboť z výslechu nařízeného na den 10. 7. 2023 se tito dva předvolaní svědci omluvili. Kromě zmíněných dvou svědků správní orgán I. stupně *sdělením* ze dne 22. 8. 2023 **předvolal** na den 13. 9. 2023 opětovně i žalobce, kterého prostřednictvím jeho zástupce informoval o chystaných výsleších, jakož i o tom, že pokud se k výslechu svědků nedostaví, bude to správní orgán I. stupně považovat za vzdání se tohoto práva. Žalobce ani jeho zástupce se k výslechu svědků opětovně nedostavili.
11. Dne 14. 9. 2023 předvolal správní orgán I. stupně žalobce k ústnímu jednání na den 4. 10. 2023. Žalobce prostřednictvím svého zástupce správnímu orgánu I. stupně dne 3. 10. 2023 znovu sdělil, že se účasti na jednání vzdává, neboť se přestupků kladených mu za vinu nedopustil. Dne 4. 10. 2023 proběhlo bez účasti žalobce ústní jednání, během kterého správní orgán I. stupně provedl nashromážděné důkazy.
12. Prvostupňovým rozhodnutím shledal správní orgán I. stupně žalobce vinným ze čtyř výše uvedených přestupků, přičemž závěr o žalobcově vině učinil zejména na provedených svědeckých výpovědích. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítal

mj. to, že správní orgán I. stupně postupoval v rozporu se zákonem a judikaturou správních soudů, neboť nevyslechl svědky na řádně svolaném ústním jednání. Správní orgán I. stupně tak ve věci rozhodl na základě procesně nepoužitelných důkazů.

13. Žalovaný shledal námitky žalobce stran procesního postupu správního orgánu I. stupně nedůvodnými. V odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že „*souhlasí, že prezentovaný postup správním orgánem I. stupně vykazuje uvedené vady*“, nicméně současně vyslovil přesvědčení, že „*uvedená vada neměla vliv na zákonnost [prvostupňového rozhodnutí] ve vztahu zachování práv obviněného, respektive správní orgán I. stupně po celou dobu vedeného řízení, obviněného cestou zmocněnce v dostatečném časovém předstihu prokazatelně informoval o skutečnosti, že bude provádět výslech svědků, policistů a otce obviněného. Dle žalovaného byl tedy žalobce „prokazatelně seznámen s prováděnými úkony ohledně dokazování, respektive zjištění stavu, o němž nejsou pochybnosti, ze strany správního orgánu I. stupně a ani v jedinou případě výslechu svědků mimo ústní jednání, nevyužil svých zákonných práv, nejen se jednotlivých výslechů svědků zúčastnit, ale ani práva pokládat svědkům otázky například písemně zaslaných správnímu orgánu I. stupně.“* Žalovaný dodal, že postup správního orgánu I. stupně „*nepovažuje za úplně vhodný, nicméně tak jak je výše uvedeno a s ohledem k obsahu spisové dokumentace, kdy po provedení všech jednotlivých výslechů svědků (v dlouhém časovém rozsahu z důvodu omluv svědků), správní orgán I. stupně nařídil ústní jednání z kterého se obviněný následně omluvil a na jehož základě následně správní orgán I. stupně vydal [prvostupňové rozhodnutí], nevykazuje vadu, která by měla vliv na zachování práv obviněného a na zákonnost rozhodnutí.*“

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

14. Žalobce v žalobě nadále trvá na tom, že se správní orgán I. stupně dopustil v řízení závažného pochybení, neboť svědky nevyslechl na řádně svolaném ústním jednání. Tím zatížil prvostupňové rozhodnutí (a žalovaný následně napadené rozhodnutí) těžkou vadou, která způsobila nezákonnost rozhodnutí. Svá tvrzení žalobce podporuje judikaturou správních soudů.
15. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na názoru, že prvostupňové, resp. napadené rozhodnutí není zatíženo takovou vadou, která by způsobila jeho nezákonnost. Žalovaný poznamenal, že žalobce byl o provádění výslechů v dostatečném předstihu vyrozuměn a byl vyzván, aby se ke správnímu orgánu I. stupně dostavil. Materiálně mu byla poskytnuta stejná možnost pro uplatnění práv, jako kdyby byli svědci vyslechnuti v rámci ústního jednání.

Posouzení žaloby

16. Otázka, která je mezi účastníky sporná, zní, zda se správní orgán I. stupně dopustil v řízení o přestupcích kladených žalobci za vinu procesní vady mající vliv na zákonnost prvostupňového, a ve výsledku tedy i napadeného rozhodnutí. Žalovaný nepochybně, že správní orgán I. stupně mohl postupovat procesně „čistším“ způsobem a měl za účelem výslechů svědků nařídít ústní jednání. Současně má však oproti žalobci za to, že postupem správního orgánu I. stupně nebyl žalobce zkrácen na svých právech, neboť mohl uplatňovat veškerá procesní práva, a žalobcem namítaná vada tak neměla na zákonnost prvostupňového a napadeného rozhodnutí vliv.
17. Podle § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že „[s]právní orgán nařídí ústní jednání na požádání obviněného, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv; jinak návrh zamítne usnesením, které se oznamuje pouze obviněnému. O právu žádat nařízení ústního jednání musí

být obviněný poučen. Správní orgán nařídí ústní jednání i bez požádání obviněného, je-li to nezbytné pro zjištění stavu věci [...].“

18. Podle § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že „[k] ústnímu jednání správní orgán předvolá účastníky řízení. Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.“
19. Podle § 82 odst. 3 věty první zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že „[ú]častníci řízení mají právo klást otázky sobě navzájem, svědkům a znalcům.“
20. Podle § 51 odst. 2 správního řádu „[o] provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Tuto povinnost nemá správní orgán vůči účastníkovi, který se vzdal práva účasti při dokazování.“
21. Obecně platí, že dokazování v přestupkovém řízení by mělo být primárně provedeno při ústním jednání, aby obviněný mohl využít svého práva být dokazování přítomen a měl možnost se ke všem prováděným důkazům vyjádřit. Za splnění zákonných podmínek lze dokazování provést i mimo ústní jednání. O provedení takového důkazu pak musí být vyhotoven protokol podle § 18 správního řádu. Právo obviněného být přítomen provedení důkazu však zůstává i v takovém případě nadále zachováno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 3. 4. 2012, č. j. 7 As 57/2010 - 82, č. 2633/2012 Sb. NSS, odst. 31, a nález Ústavního soudu ze dne 29. 7. 2013, sp. zn. I. ÚS 671/13, odst. 25). V případě výslechu svědka je zejména nutné zachovat právo obviněného klást svědkovi otázky, které zakládá již přímá aplikace čl. 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 4. 2007, č. j. 4 As 10/2006 - 57).
22. V posuzované věci byli předvoláni svědci vyslechnuti správním orgánem I. stupně za účelem prokázání skutečností, zda byl žalobce dne 10. 7. 2022 skutečně řidičem vozidla, resp. zda byl při silniční kontrole dne 13. 8. 2022 policejní hlídkou vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření v nemocničním zařízení. Provedené výslechy pak představovaly stěžejní důkaz pro učinění závěru o žalobcově vině. Žalobce tvrdí, že se výslech svědků uskutečnil mimo ústní jednání, a žalovaný toto tvrzení v podstatě ani nerozpоруje. Soud je však názoru, že úkony provedené správním orgánem I. stupně v uvedených dnech ústní jednání fakticky představovaly, o čemž vypovídají již samotné protokoly o výsleších svědků, které jsou všechny čtyři nadepsány „*PROTOKOL o svědecké výpovědi – ústní jednání*“. Žalobce byl přítom k těmto jednáním předvolán, jak vyžaduje § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky. Soudu sice není zřejmé to, proč správní orgán I. stupně ve dnech 30. 5. 2023 a 22. 8. 2023 adresoval zástupci žalobce listiny nadepsané jako „Sdělení“ (viz č. l. 18 a 27 správního spisu), neboť takovéto označení zaslaných listin mohlo nasvědčovat tomu, že je žalobce pouze vyrozumíván o provádění důkazů mimo ústní jednání dle § 51 odst. 2 správního řádu. Za podstatné má soud však především to, že z obsahu těchto listin lze vyčíst, že správní orgán I. stupně žalobce *předvolával*. Listiny obsahují jasný imperativ, aby se žalobce (resp. jeho zástupce) dostavil v konkrétní den a čas ke správnímu orgánu I. stupně, jakož i informaci o tom, jaké důkazy se správní orgán I. stupně chystá provádět. Sama skutečnost, že ani jedno ze zaslaných „Sdělení“ neobsahuje informaci o tom, že výslechy svědků budou prováděny v rámci ústního jednání, jakož ani skutečnost, že se žalobci nedostalo ve „Sděleních“ standardního poučení předvolaného účastníka řízení o právech a povinnostech, která mu vznikají v souvislosti s předvoláním k ústnímu jednání, ještě neznamená, že žalobce nebyl k ústnímu jednání předvolán. Soud by považoval za vskutku přepjatý formalismus, pokud

by měl pro takovýto nedostatek žalobci adresovaných listin pochybovat o zákonnosti napadeného rozhodnutí. Ostatně v doručence datové zprávy, jejímž obsahem bylo sdělení ze dne 22. 8. 2023, byl žalobce informován o tom, že je mu doručováno „*Předvolání k ústnímu jednání (§ 80 odst. 4 zákon č. 250/2016 Sb.)*“.

23. Soud je tedy názoru, že správní orgán I. stupně učinil ve dnech 10. 7. 2023 a 13. 9. 2023 úkony, které materiálně představovaly ústní jednání. K těmto jednáním byl žalobce prostřednictvím svého zástupce s dostatečným předstihem předvolán, a mohl tak uplatňovat svá procesní práva, tj. zejména být při výsleších svědků přítomen a klást svědkům otázky. Svého práva však žalobce nevyužil a k jednání se v jediném případě, kdy byl ke správnímu orgánu I. stupně předvolán, nedostavil. I když správní orgán I. stupně vnesl do řízení určité zmatky ohledně prováděných procesních úkonů a předvolání k ústním jednáním pojmenoval poněkud zavádějícím způsobem, mělo být žalobci dle názoru soudu stejně dostatečně zřejmé, že se správní orgán I. stupně chystá provádět ústní jednání a v rámci něj vyslýchat předvolané svědky. Pokud žalobce hodlal uplatňovat při výslechu svědků svá procesní práva, je jeho chybou, pokud se ke správnímu orgánu I. stupně nedostavil, a o svá procesní práva se tak sám ochudil. Žaloba je s ohledem na uvedené nedůvodná.
24. Soud nad rámec nezbytného odůvodnění poznamenává, že již v minulosti dospěl k závěru, že ani provedení důkazů svědeckými výpověďmi *mimo* ústní jednání nemusí nutně představovat natolik závažné procesní pochybení, aby mohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. V rozsudku ze dne 9. 5. 2023, č. j. 50 A 3/2023 - 31, zdejší soud poznamenal, že „[p]odstatné je, že i když byl zasahující policista formálně vyslechnut *mimo* ústní jednání, tak materiálně byla žalobci poskytnuta stejná možnost pro uplatnění jeho práv, jako kdyby byl zasahující policista vyslechnut v rámci ústního jednání. V tomto směru soud považuje za stěžejní, že žalobce byl prostřednictvím svého zástupce o výsledku zasahujícího policisty vyrozuměn s 20denním předstihem (viz doručenkou k vyrozumění účastníka řízení o provádění důkazů), přičemž byl zároveň poučen o náležitostech případné omluvy. Žalobce nenamítal, že by mu vyrozumění o provedení důkazu nebylo řádně doručeno (srov. požadavek § 59 správního řádu, aby bylo předvolání doručeno „do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla pětidenním předstihem“). Ba právě naopak v žalobě připustil, že o nařízeném výsledku věděl, nicméně nepovažoval za nutné na tento úkon dožádaného správního orgánu „jakkoliv procesně reagovat.“ Právo obviněného být přítomen provedení důkazu tudíž zůstalo zachováno a bylo již pouze otázkou procesní taktiky žalobce, zda jej využije či nikoliv. Za situace, kdy se žalobce bez náležité omluvy k výsledku zasahujícího policisty nedostavil, čímž se sám připravil o možnost efektivního výkonu svého práva na obhajobu (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 7. 2020, č. j. 5 As 199/2018 - 24, odst. 11), tak nelze dožádanému správnímu orgánu vytýkat, že daný výslech provedl bez přítomnosti žalobce. Ten přitom nikdy netvrdil, že by se výsledku konaného dne 9. 12. 2021 nemohl zúčastnit, dokonce ani nikdy nezmínil nic o tom, že měl zájem položit vyslýchanému svědkovi nějakou konkrétní otázku (a přímo tak realizovat své ústavně garantované právo na obhajobu) a že by mu toto nebylo umožněno, tím méně v příčinné souvislosti s formálním označením výsledku jako úkonu „*mimo* jednání“. Nutno dále zdůraznit, že dožádaný správní orgán vyhotovil o provedeném výsledku zasahujícího policisty v souladu § 18 správního řádu protokol, proti jehož věcnému obsahu žalobce v průběhu přestupkového řízení ani později v žalobě ničeho nenamítal a věrohodnost výpovědi zasahujícího policisty nijak nezpochybňoval. Bylo by proto přepjatým formalismem považovat provedení výsledku zasahujícího policisty *mimo* ústní jednání – které však ve skutečnosti dosahovalo standardu běžného ústního jednání – za procesně nepoužitelný důkaz.“

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

25. Vzhledem k tomu, že žalobní bod je nedůvodný a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
26. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. června 2024

JUDr. Bc. Kryštof Horn, v. r.
samosoudce